

תת"ע 5669/07/16 - מדינת ישראל נגד וואנונו זוהרה

בית משפט השלום לתעבורה בעכו

תת"ע 5669-07-16 מדינת ישראל נ' וואנונו זוהרה
בפני כב' השופט יעקב בכר, שופט בכיר

בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

וואנונו זוהרה

הנאשמת

הכרעת דין

1. הנני מזכה את הנאשם מחמת הספק.
2. כנגד הנאשמת הוגש כתב אישום לפיו ביום 17/04/16 בשעה 11:45, נהגה ברכבה וסטתה מנתיב נסיעתה, דבר שגרם להפרעה או סיכון לתנועה, וזאת בניגוד לתקנה 40(א) לתקנות התעבורה, התשכ"א - 1961. (להלן: "התקנות").
3. התביעה הביאה כעד מטעמה את השוטר חזי כהן עורך הדוח וכך נרשם בנסיבת המקרה:
הנ"ל נהגה ברכב הנ"ל בכביש 4 לכיוון כללי צפון וכ-120 מטר לפני צומת נתק'ה סטתה מנתיב נסיעתה שמאלה לנתיב שמאלה, תוך כדי סיכון לי כשנסעתי באופנוע. לציין אני נוהג לבדי כשוטר במקום.... כאשר הנ"ל סטתה שמאלה לנתיב שלי הדבר היווה סיכון ממשי כיוון שהיתה קרבה מסוכנת ממני והרכב הנ"ל ואז צפרתי ובלמתי ורכב הנ"ל חזר לנתיב ממנו סטה אליי.
4. בדברי הנהגת נרשם: אני ראיתי אותך וחזרתי לנתיב שלי. תגובה שנייה: לא מוכנה לקבל את דברי הנהג שרשמת אותתי לפנות שמאלה וראיתי את האופנוע וביטלתי את האיתות והמשכתי הלאה.

מטעם ההגנה העידה הנאשמת וכך מסרה בעדותה בביהמ"ש:

אין לי מה לשאול את השוטר. לא הייתי נלחמת ובאה לפה. אין פה נקודות, מדובר ב- 250 ₪ קנס. הוא טוען 120 מ' מהצומת, איך יכל להתנהל סיפור כזה תוך כדי נהיגה. אני כופרת, אותתי, ראיתי

עמוד 1

שביטלתי והמשכתי. הוא היה מאד בוטה. הוא כתב את הדוח כפי שהוא כתב לאחר שלא הסכמתי לניסוח שלו. כתבתי את הניסוח שלי. מציגה בפני ביהמ"ש. נסעתי בכביש חיפה עכו, הייתי צריכה לפנות בצומת נתקה לצד שמאל. אני נהגת ואשת מכירות בחברה. הייתי צריכה להיכנס לכביש השירות שם, אותתי, הסתכלתי, ראיתי קטנוע, אפילו לא ידעתי שהוא שוטר, ביטלתי את האיתות והמשכתי הלאה. אז הוא התחיל לצפור לי, הגענו ביחד לרמזור והוא עשה לי תנועות ביד לעצור. הוא צפר לי כשהגענו לצומת. לא סטיתי. רק אותתי. בצומת. הגענו לצומת, הוא עשה לי תנועות עם היד, עצרנו ליד תחנת הדלק. הוא עם קסדה ואני שואלת אותו מה היה דין ודברים. ביקשתי ממנו להסיר את הקסדה כי לא ידעתי מי הוא. אמר שאני חוצפנית. זה כל הסיפור. אמרתי שאני לא מודה, זה לא נכון. ככה התנהל. נתן לי דוח. אמר שאם לא הייתי מדברת בצורה לא ראויה היה נותן לי אזהרה. על מה? אני באתי לפה, הפסדתי שני ימי עבודה כדי להגיה לפה להגיד לא תמד השוטרים צודקים. אני מאמינה בחפותי, מה שקרה זה מה שקרה מבחינתי.

4. מאחר ונטל השכנוע רובץ לאורך כל הדרך על כתבי המאשימה, ויכול כי הנאשמת כלל לא גרמה להפרעה או סיכנה את התנועה, כפי שעולה מגרסתה הנ"ל, מה גם שלא ברור מגרסת השוטר מה היה המרחק בינו לבין הנאשמת עת לטענתו היא סטתה לנתיב נסיעתו. אף מהשרטוט שצירך השוטר לחומר הראיות עולה כי גם אם סטתה הנאשמת כטענתו, אזי מדובר בסטייה שולית של חלק קטן מרכבה. לפיכך, הגעתי למסקנה כי אין מקום להעדיף גרסה על פני רעותה ויש מקום במקרה דנן לזכות את הנאשמת מחמת הספק.

ניתנה היום י"ב בתמוז תשע"ח, 25 ביוני 2018 בהעדר הצדדים